

(สำเนา)

บันทึก

สำนักงานที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

จาก ที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย

ถึง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

หนังสือของท่านลงวันที่ ๑๙ เดือนนี้ ส่งหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเลขที่ ฎ.๕๕๙๐/๒๕๕๐ ความว่าคณะรัฐมนตรีมีความดำริจะตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์ เป็นรัฐมนตรี และจะแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการนั้น แต่เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันนี้จะถึงคราวออกตามวาระในวันที่ ๙ ธันวาคม ศกนี้ และได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่เมื่อวันที่ ๗ เดือนนี้ ปัญหาจึงมีว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์เป็นรัฐมนตรี ณ บัดนี้ และคณะรัฐมนตรีใคร่จะขอให้ ม.กียอง คั่นคว่ำแบบแผนของต่างประเทศในเรื่องนี้แล้วเสนอความเห็นโดยด่วนเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น ได้รับทราบแล้ว

ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นในปัญหา ๒ ข้อ ซึ่งมอบให้ข้าพเจ้าพิจารณาดังต่อไปนี้

[๑]

ฐานะของปัญหานี้ภายใต้รัฐธรรมนูญสยาม

ในปัญหาที่ว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์เป็นรัฐมนตรี ข้าพเจ้าขอเสนอว่าตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้ว ก่อนที่จะตอบปัญหาข้างต้นนี้ จะต้องวินิจฉัยเสียก่อนว่าตามเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ ณ บัดนี้ จะตั้งรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญได้หรือไม่

ข้อนี้ที่จริงเป็นแง่กฎหมายของปัญหาซึ่งจะต้องพิจารณาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราเสียก่อน

เรื่องตั้งรัฐมนตรีนั้น ตามรัฐธรรมนูญดูเหมือนจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

พระมหากษัตริย์ทรงตั้งรัฐมนตรี (มาตรา ๔๖)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามได้กล่าวถึง ๓ ครั้ง (มาตรา ๔๑, ๕๐ และ

๕๑) ว่ารัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร

เรื่องความไว้วางใจนี้ ในประการที่ ๑ สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ริเริ่มเองก็ได้ โดยตรงไว้ซึ่งสิทธิตามมาตรา ๕๑ ที่จะเสนอญัตติในเวลาใด ๆ เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะ (ต้องลงมติในวันรุ่งขึ้น) แต่นี่ก็ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นสิทธิที่ให้แก่สภาร่างกฎหมายในประเทศต่าง ๆ ที่จะไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีชุดที่บริหารราชการอยู่นั้น (หรือรัฐมนตรี) ซึ่งผลที่สุดคณะรัฐมนตรีก็ต้องถอนตัวออกตามมาตรา ๕๑

เรื่องความไว้วางใจนี้ ในประการที่ ๒ รัฐบาลจะเป็นผู้ริเริ่มก็ได้ คือว่าเพื่อให้เป็นการแน่ชัดว่าคณะรัฐมนตรีทั้งคณะได้รับความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎรจะขอความไว้วางใจตามมาตรา ๕๐ ก็ได้ (ต้องลงมติทันที) กรณีเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นเมื่อมีการตั้งรัฐมนตรีใหม่ทั้งคณะและคณะรัฐมนตรีแสดงตนต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่มีการตั้งรัฐมนตรีใหม่เพิ่มขึ้นในคณะรัฐมนตรีชุดเดิม จะเป็นเพราะเหตุใดก็ตามเพราะรัฐมนตรีใหม่นี้ยังหาได้รับความไว้วางใจด้วยในครั้งก่อนนั้นไม่ ฉะนั้นจะพูดว่าคณะรัฐมนตรีทั้งคณะได้รับความไว้วางใจไม่ได้เสียแล้ว นอกจากรัฐมนตรีใหม่จะได้รับความไว้วางใจโดยเฉพาะอีกด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าโดยการใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ นี้ จึงได้เกิดเป็นระเบียบปฏิบัติในหลายกรณีมาแล้วในอันที่ต้องขอความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรในการตั้งรัฐมนตรีใหม่โดยชี้แจงเหตุผลโดยพิศดารในการเลือกและความเหมาะสมของผู้นั้น การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ และอาจกล่าวได้ว่าได้กลายเป็นหลักทางรัฐธรรมนูญแล้ว เพราะเป็นการยอมรับลักษณะแห่งการไว้วางใจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ และเพราะว่าตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ การปฏิบัติใด ๆ เมื่อทางราชการได้ถือเป็นระเบียบตามความหมายแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ (ซึ่งจะมีรายละเอียดไม่ได้) แล้ว ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศและจะเปลี่ยนแปลงอีกภายหลังไม่ได้ นอกจากจะมีเหตุสำคัญ

รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดไว้ว่าต้องขอความไว้วางใจภายในเวลาเท่าใด ฉะนั้น ใช่ว่าเพียงจะตั้งรัฐมนตรีก่อนสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบได้เท่านั้น รัฐมนตรีใหม่นั้น (ซึ่งเป็นการสมควรในกรณีฉุกเฉิน) จะปฏิบัติการทำงานไปก่อนก็ได้แต่เป็นที่แน่ชัดว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

(ก) ควรต้องขอความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีรัฐธรรมนูญซึ่งอาจเป็นได้เสมอ เพราะแม้ว่าในเวลาตั้งจะไม่ใช้สมัยประชุมสามัญ แต่ก็อาจเรียกประชุมวิสามัญตามมาตรา ๓๑ ได้

(ข) ไม่ควรจะให้มีการตั้งในพฤติการณ์ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจแสดงความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ

[๒]

แบบแผนในต่างประเทศ

ถ้าจะจำกัดปัญหาเพียงว่า จะตั้งรัฐมนตรีในระยะเวลาระหว่างที่ได้มีการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรใหม่จนถึงเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรเก่าจะออกตามวาระได้หรือไม่ ข้าพเจ้าสงสัย

ว่าจะไม่มีรัฐธรรมนูญของประเทศใดที่มีบทบัญญัติเฉพาะสำหรับเรื่องนี้

คำตอบที่จะให้ได้ย่อมแล้วแต่หลักทั่วไปที่ใช้อยู่ในประเทศหนึ่ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญกล่าวคือ ระเบียบการตั้งรัฐมนตรีโดยฝ่ายบริหารและการควบคุมการตั้งนั้นโดยสภา
ร่างกฎหมาย

ในประเทศฝรั่งเศส ประมุขของรัฐตั้งรัฐมนตรีโดยกฤษฎีกา สภาผู้แทนราษฎรอาจจะไม่ให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายตัวได้ สมาชิกของสภาจะตั้งกระทู้ถามและในที่สุดลงมติว่าจะไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ทั้งนี้เป็นโอกาสให้สภาอภิปรายข้อกระทู้ของสมาชิกเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบรัฐมนตรีใหม่ ซึ่งถ้าไม่ได้รับความไว้วางใจก็ต้องลาออก แต่ถ้าไม่ใช่สมัยประชุมก็ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องขอความไว้วางใจแลสภา也不能ให้ความไว้วางใจหรือไม่ให้ได้ อย่างไรก็ดี อาจตั้งรัฐมนตรีในเวลานั้น กล่าวคือ ระหว่างที่ได้มีการเลือกตั้งสภาใหม่จนถึงเวลาที่สภาเก่าหมดอายุได้โดยไม่ผิดรัฐธรรมนูญ แม้ว่าเวลาตั้งไม่ใช่สมัยประชุม การแสดงความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ^๑ จำต้องเลื่อนไปคราวประชุมหน้า ถ้าสภาประสงค์ที่จะแสดงความไม่ชอบการตั้งนั้นทันทีโดยลงมติแล้ว ก็มีทางจะทำได้โดยใช้สิทธิตามกฎหมายลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๗๕ โดยให้ประมุขของรัฐเรียกประชุมวิสามัญ แต่ต้องโดยเสียงข้างมากของสภา วิธีนี้ดูเหมือนไม่เคยใช้ในระบอบฝรั่งเศสปัจจุบัน

ในประเทศอื่น ๆ ที่มีระบอบรัฐธรรมนูญ แทบทั้งหมด มีความกล่าวว่ารัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจของสภาร่างกฎหมาย แต่นี้ไม่ได้หมายความว่าผลถึงกับต้องแจ้งการตั้งรัฐมนตรีให้สภารับรู้เพื่อแสดงความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ดังเช่นในหลักรัฐธรรมนูญสยาม รัฐธรรมนูญของบางประเทศปฏิบัติคล้าย ๆ ตามรัฐธรรมนูญสยาม เช่นรัฐธรรมนูญเสรีรัฐไอร์แลนด์ ๑๙๒๘ (มาตรา ๕๓ ในการตั้งนายกรัฐมนตรี สภาเป็นผู้เลือก การตั้งรัฐมนตรีอื่น ๆ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เลือกโดยความเห็นชอบของสภา) ในรัฐธรรมนูญกรีซ ๑๙๒๗ (มาตรา ๘๘) คณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจของสภาในทันทีที่ได้เลือกเสร็จ

ตรงกันข้าม แม้ว่าตามรัฐธรรมนูญเยอรมัน ๑๙๑๙ รัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจของสภาที่ดี แต่คณะกรรมาธิการ (๑๕ ตุลาคม ๑๙๒๔) ได้วินิจฉัยว่าไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลจะต้องได้รับความไว้วางใจจึงจะบริหารราชการได้^๒ อาจมีคนท้วงว่ามีผลเท่ากัน เพราะสภาอาจลงมติไม่ไว้วางใจเมื่อไม่เห็นชอบด้วยการตั้งนั้นเมื่อใดก็ได้ แต่ควรระลึกว่าข้อสำคัญที่แตกต่างกันคือในประเทศเช่นฝรั่งเศสและอื่น ๆ ซึ่งไม่มีหลักเกณฑ์เช่น สยาม ไอร์แลนด์หรือกรีซ จะตั้งรัฐมนตรีในเวลาที่ไม่ใช่สมัยประชุมของสภาและโดยไม่ให้ออกสภาแสดงความไว้วางใจก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น เจ้าหน้าที่ซึ่งทำการตั้งในเวลาที่ไม่ใช่สมัยประชุมนั้นจะต้องระลึกว่าตนอาจถูกทักท้วงในคราวประชุมหน้า และมีการลงมติในเรื่องนี้ก็ได้

เป็นการง่ายที่จะหาแบบอย่างต่างประเทศที่ดีความว่า ในกรณีที่มีการเลือกตั้งสภาใหม่และไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ^๓ トラバโดสภาเก่ายังมีชีวิตอยู่ก็มีหน้าที่อยู่ตรงนั้น แม้ว่า

^๑ ดู E. Pierre, 'Traite de Droit Politique', Nos. ๙๒, ๙๘, ๔๙๗, ๔๙๙ etc.

^๒ ดู Les Constitutions modernes, T. I, p. ๗๑.

^๓ ตัวอย่างที่มีบทบัญญัติคือ ในรัฐธรรมนูญของแดนซิก ๑๙๒๒ (ข้อ ๓๑) กล่าวว่า "ถ้าสภา

จะมีการเลือกตั้งสภาใหม่แล้วก็ดี เช่นตามกฎหมายฝรั่งเศส อำนาจของสภาที่เลือกใหม่ “ตั้งต้นในวันรุ่งขึ้นจากวันที่สภาเก่าหมดอายุ” แม้จะได้มีการเลือกตั้งสภาใหม่เสร็จแล้ว สภาเก่าก็ยังอาจประชุมอยู่ได้^๔ ตามนโยบายที่ถือกันนั้น ในการตั้งรัฐมนตรีจะต้องขอความไว้วางใจไม่จากสภาใหม่ก็สภาเก่า

ในกรณีของเรา ข้าพเจ้าขอให้สังเกตว่าแบบอย่างในต่างประเทศจะไม่ช่วยเรานัก ในปัจจุบันสมัยประเทศต่าง ๆ มักจะออกกฎหมายคล้าย ๆ กันในส่วนแพ่งและพาณิชย์ อาญา และที่เกี่ยวกับวิชาการ ในส่วนเหล่านี้เราจำต้องสนใจในแบบอย่างต่างประเทศแต่ตรงกันข้าม เรื่องรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของประเทศซึ่งต่างทำกันขึ้นโดยเฉพาะ แล้วแต่ฐานะของการเมืองและเหตุการณ์ภายในของประเทศนั้น ๆ

[๓]

การนำหลักแห่งรัฐธรรมนูญมาใช้ในเรื่องนี้

ถ้ายอมรับการตีความดังกล่าวแล้วข้างต้นนั้น การตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์ก็อาจทำได้ถ้าจะปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ (พระยาพหลพลพยุหเสนา) ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ควรจะลาออก

(๒) ควรจะออกพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

(๓) เนื่องจากรัฐบาลทั้งคณะจะออกจากตำแหน่งในวันที่ ๙ ธันวาคม ตามมาตรา ๕๑ เป็นการจำเป็นที่จะได้มติแสดงความเห็นชอบของสภาในการตั้งรัฐมนตรีใหม่ก่อนคณะรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งในวันที่ ๙ เพราะว่า การตั้งรัฐมนตรีให้ควบคุมการงานราว ๒ สัปดาห์แล้วลาออกโดยสภายังไม่มีโอกาสแสดงความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๕๑

ลาออก สภานั้นต้องคงอยู่ในหน้าที่จนถึงเวลาเลือกตั้งสภาใหม่” แต่ในรัฐธรรมนูญโดยมากมักจะแก้ปัญหาค้อนนี้โดยกำหนดเวลาหรือการนับเวลาเพื่อให้เป็นการง่ายสำหรับกำหนดเวลาเปิดประชุมซึ่งในกรณีเช่นนั้น สภาใหม่เมื่อเลือกตั้งแล้วก็แทนสภาเก่าอยู่ในตัว

^๔ ดู E. Pierre, Traité de Droit Politique, No. ๓๐๖ Austria Const. ๑๙๒๐ (Art. ๒๗)

(๓) กรณีนี้ต่างกับกรณีที่หลวงชำนาญฯ ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการราวเดือนธันวาคม ๒๔๗๙ (ข้าพเจ้าได้ทราบในเวลานั้น) โดยเหตุผลต่อไปนี้

(ก) หลวงชำนาญฯ เป็นรัฐมนตรี (ไม่ว่าการ) อยู่แล้ว และในตำแหน่งนั้นได้รับความไว้วางใจจากสภาพร้อมกับรัฐมนตรีในชุดนั้น

(ข) หลวงชำนาญฯ ได้รับอำนาจมากขึ้นกว่าก่อนเท่านั้น และมีคุณสมบัติสำหรับรัฐมนตรีเป็นรากฐานอยู่แล้ว ทั้งได้รับความไว้วางใจจากสภาแล้วซึ่งต่างกับผู้ที่จะเป็นสมาชิกใหม่ในคณะรัฐมนตรี

(ค) การแต่งตั้งหลวงชำนาญฯ ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการไม่มีความรับผิดชอบเท่ารัฐมนตรีว่าการ

(โดยสภาริเริ่ม) หรือมาตรา ๕๐ (เมื่อรัฐบาลขอความไว้วางใจ) จะเป็นการละเมิดทั้งมาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๐ โดยตรง และถ้าสภาไม่มีโอกาสเช่นนั้นแล้วก็ไม่ควรตั้ง

(๔) แต่สภาอาจแสดงความเห็นชอบก่อนวันที่ ๙ ธันวาคม ได้ ถ้าออกพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญ แต่ต้องระลึกไว้ว่าตามมาตรา ๓๑ ซึ่งบัญญัติเรื่องเรียกประชุมวิสามัญนั้น จะเรียกได้ “เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ” การตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการใหม่ในเหตุการณ์เช่นนี้ และเมื่อมีรัฐมนตรีว่าการอยู่แล้ว จะเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐจนเรียกประชุมวิสามัญได้หรือไม่ เป็นเรื่องสำหรับรัฐบาลที่จะวินิจฉัย

(๕) หากว่าจะเรียกประชุมวิสามัญ รัฐบาลจะต้องขบปัญหาคำถามว่า จะเรียกสภาเก่าหรือสภาใหม่ ในเรื่องนี้ไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง มาตรา ๑๘ กล่าวแต่เพียงว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี” ในประเทศอื่นถือเป็นหลักธรรมดาว่าสภาเก่ายังมีอำนาจตราบทที่ยังมีชีวิตอยู่ แม้ว่าจะได้เลือกตั้งสภาใหม่แล้วก็ตาม ทั้งนี้ นอกจากจะมีบทบัญญัติแย้งไว้ ในประเทศสยามก็น่าจะถือหลักเช่นนั้น แต่ถ้าจะตั้งปัญหาข้อนี้ขึ้นแล้วก็จะต้องศึกษาเป็นพิเศษ และก็อาจมีการโต้แย้งกันอย่างหนักแน่นได้

(๖) ยิ่งกว่านี้ยังต้องคิดถึงทางศีลธรรมด้วย การเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นลงแล้ว และได้ผลคือสภาใหม่ประกอบด้วยสมาชิกใหม่โดยมาก หากใช้สมาชิกเก่าไม่ เมื่อการเลือกตั้งได้ทำให้ผลเปลี่ยนแปลงดังนี้ การที่จะเอาเรื่องการเมืองต่างๆ ไปปรึกษาสภาเก่าก่อนวันที่ ๙ จะไม่ทำให้คนโดยมากเห็นว่าเป็นการกระทำโดยไม่พิจารณาให้ถ่องแท้หรือไม่? แต่ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาว่าจะแก้ข้อทักท้วงโดยยกเอาความจำเป็นจริง ๆ อันใดมาเป็นเหตุให้เป็นการกระทำโดยถูกต้องได้หรือไม่

(๗) ควรปรับปรุงปฏิบัติการเพื่อเรียกประชุมวิสามัญโดยไม่ชักช้า ก่อนวันที่ ๙ ธันวาคม แต่ก็ควรระลึกว่าจำเป็นต้องเรียกสมาชิกเก่า เสียค่าใช้จ่าย เพิ่มค่าเบี้ยประชุม ฯลฯ

[๔]

สรุปความ

การที่จะตั้งรัฐมนตรี (ไม่พูดถึงความสามารถของผู้นั้น) นั้นจะต้องพิจารณา ๓ ทางเสมอ คือ ทางแห่งรัฐธรรมนูญ ทางแห่งบริหาร และทางแห่งการเมือง

ทางแห่งรัฐธรรมนูญ ดูเหมือนอาจตั้ง พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์ได้ แต่ต้องอยู่ในเงื่อนไขอันเด็ดขาด คือ ต้องกระทำให้อุบัติตามความประสงค์ของรัฐธรรมนูญในเรื่องที่สภาต้องมีโอกาสที่จะให้ความไว้วางใจโดยชัดแจ้ง ดังที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ หากว่าโดยเหตุใดก็ตามไม่อาจทำได้เช่นนั้นแล้ว จะตั้งได้อย่างไร? พึงสังเกตว่า ถ้าสภาเก่าหรือสภาใหม่ หรือความเห็นของประชาชนตั้งข้อรังเกียจในการที่จะเปลี่ยนรัฐมนตรีเพราะเป็นการยุ่งยาก และเปลืองค่าใช้จ่ายแล้ว รัฐบาลก็ต้องเตรียมพร้อมที่จะอธิบายเหตุผลให้เห็นเด่นชัดว่าเป็นเรื่องจำเป็นจริง ๆ

ทางแห่งบริหาร รัฐบาลควรพิจารณาว่า เพื่อประโยชน์ของกระทรวงเกษตรธิการ และเพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปด้วยดีหรือที่จะต้องเปลี่ยนรัฐมนตรีเพียงช่วงเวลา ๒ สัปดาห์

ทางแก้การเมือง การที่จะตั้งรัฐมนตรีนั้นย่อมต้องพิจารณาถึงเหตุผลในการเมือง เหตุผลทางการเมืองอาจแรงพอที่จะแก้ข้อขัดข้องที่กล่าวแล้วให้ตกไปก็ได้ แต่ในข้อนี้ข้าพเจ้าไม่อยู่ในฐานะที่สามารถออกความเห็นได้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อาร์. กียอง

(นายอาร์. กียอง)

ที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา